BILAG

til Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse

Forkastede ændringsforslag

Følgende ændringsforslag til afdelingens udtalelse, som var indgivet i overensstemmelse med forretningsordenen, blev forkastet under debatten:

Pkt. 5

Punktet affattes således:

»5. Udvalget tager imidlertid af sundhedsmæssige årsager fuldstændig afstand fra den foreslåede ændring af forordning (EØF) nr. 1411/71, som tager sigte på at øge fedtindholdet i standardiseret sødmælk og letmælk. Såfremt den reviderede forordning rent faktisk er trådt i kraft pr. 1. januar 1984 håber Udvalget, at den straks bliver ophævet. Mange forbrugere er af de utallige medicinske beviser, der foreligger, blevet overbevist om, at et for stort forbrug af animalske fedtstoffer kan forårsage hjertetilfælde, og de ønsker ikke, at der gribes ind i mulighederne for at kunne købe mælk med et lavt fedtindhold.«.

Resultatet af afstemningen

24 stemte for, 45 stemte imod, 15 undlod at stemme.

Udtalelse om Kommissionens forslag om fastsættelse af priser for visse landbrugsprodukter og om dertil knyttede foranstaltninger (1984/85)

(84/C 103/10)

Den tekst, som er udtalelsens genstand, er endnu ikke offentliggjort.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 26. januar 1984, i medfør af artikel 43 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte forslag.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog sin udtalelse på sin 215. plenarforsamling afholdt i Bruxelles den 29. februar og den 1. marts 1984.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til anmodning af 26. januar 1984 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Udvalgets udtalelse om Kommissionens forslag om fastsættelse af priser for visse landbrugsprodukter og om dertil knyttede foranstaltninger (1984/85),

under henvisning til forretningsordenens artikel 18,

under henvisning til mundtlig beretning aflagt af hovedordføreren, Rudolf Schnieders, og

under henvisning til forhandlingerne på den 215. plenarforsamling den 29. februar og den 1. marts 1984, (mødet den 1. marts 1984) —

med 70 stemmer mod 21, mens 19 undlod at stemme (afstemning med navneangivelse)

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE

1. Generelle bemærkninger

1.1. Udvalget er klar over, at EF i øjeblikket befinder sig i en vanskelig situation, bl.a. fordi det ikke råder over tilstrækkelige finansielle midler til at klare sine forpligtelser. I 1984 vil EF opbruge samtlige sine egne indtægter, som beløber sig til 24,6 mia ECU. Sørger man ikke i den nærmeste fremtid for at få landbrugsmarkederne og -udgifterne under kontrol, vil EF-budgettet blive sprængt i år. Udvalget kan tilslutte sig Kommissionens henstilling om, at Rådet senest 31. marts træffer beslutninger desangående. Ikke blot fordi landbrugspriserne skal træde i kraft 1. april 1984, men også fordi de beslutninger, som er nødvendige af hensyn til et opsving i EF og reformen af den fælles landbrugspolitik, ligeledes skal træffes senest 31. marts, i sidstnævnte tilfælde inden for rammerne af Rom-traktatens artikel 39.

1.2. Disse afgørelser på landbrugsområdet skal træffes på et tidspunkt, hvor man står over for store økonomiske vanskeligheder. EF lider forstsat under konjunkturtilbageslaget. Der er ca. 12 mio arbejdsløse i EF (10,7 % af den erhvervsaktive befolkning). Trods spæde tegn på et begyndende økonomisk opsving kan der ikke ventes nogen nævneværdig forbedring i ledighedstallene. Dette har også konsekvenser for landbruget. De i landbruget beskæftigede har fået langt ringere muligheder for at søge væk fra landbruget.

1.3. Faldet i verdensmarkedsefterspørgslen efter landbrugsprodukter er også slået igennem i EF. Det gælder i særdeleshed for mælk. EF tegner sig for 70 % af den mængde mejeriprodukter, som afsættes på verdensmarkedet. De dårlige konjunkturer og talrige landes store gældsætning har imidlertid også ført til faldende efterspørgsel efter korn, sukker og oksekød, hvilket har fået lagrene til at vokse. Dertil kommer, at EF i de seneste år af forskellige årsager (forvaltning af markederne, internationale aftaler, politiske forpligtelser osv.) har været noget tilbageholdende og fået sine eksportmuligheder begrænset (dette gælder bl. a. korn og mejeriprodukter). De store lagre af især mejeriprodukter medfører betydelige omkostninger. Når man betænker, hvor omfattende lagre der er tale om på verdensplan, kan der ikke i øjeblikket øjnes særlig store muligheder for yderligere afsætning.

1.4. Tager man udgangspunkt i nettoværditilvæksten, der giver en vis indikator for den sandsynlige indkomstudvikling, synes den gennemsnitlige indkomstsituation inden for landbruget i EF ikke at have forbedret sig i de seneste år, idet det dog skal bemærkes, at den statistiske spredning omkring dette gennemsnit varierer meget kraftigt fra år til år, fra land til land og fra sektor til sektor. Indikatorer af denne art er også at finde i en konjunktur, hvor efterspørgslen efter landbrugsprodukter har været stagnerende og eksporten i tilbagegang, og de af Rådet vedtagne prisforhøjelser har derfor ikke kunnet føre til den ønskede forbedring af landbrugets indkomster. Detter er i høj grad med til at forklare, hvorfor landbrugerne — for at opretholde et vist indkomstniveau — har måttet øge produktionen for at kunne klare de stigende produktionsomkostninger og modstå det pres, som landbrugspriserne er udsat for.

1.5. På baggrund af denne situation er det vanskeligt at finde en løsning på de komplicerede problemer, der gør sig gældende. Kommissionens forslag pålægger de europæiske landbrugere et betydeligt offer. Det tab af landbrugsindkomster, som kan blive resultatet af den samlede pakke af Kommissionsforslag (reform og prisforslag), kan blive ganske betragteligt. Det siger sig selv, at et sådant fald i landbrugets indkomster — såfremt det bliver en realitet — uundgåeligt må få konsekvenser for landbrugets følge- og støtteerhverv, for beskæftigelsen, og for hele økonomien i EF's landdistrikter.

1.6. Udvalget mener, at ændringer i landbrugspolitikken skal foretages varsomt og på afbalanceret vis. Eventuelle negative sociale følgevirkninger skal søges mindsket. Kun en konsekvent, langsigtet holdning kan forsvares over for de berørte befolkningsgrupper og få de ønskede virkninger. Kommissionen peger på landbrugernes indkomsttab, uden dog at sætte tal på det.

Man kan kun pålægge landbrugerne så store indkomsttab, dersom der inden for en overskuelig fremtid er udsigt til, at de nuværende vanskeligheder kan overvindes.

1.7. For at begrænse landbrugerens indkomsttab og for — trods den vanskelige finansielle, markeds- og beskæftigelsesmæssige situation —at garantere opretholdelsen af et ydedygtigt europæisk landbrug, som sikrer beskæftigelse og passende indkomster for flest mulige mennesker, såvel inden for landbruget som i de tilknyttede erhverv, og som er med til at bevare miljø og landskab, foreslår Udvalget følgende under hensyntagen til forbrugernes og skatteydernes interesser:

— at der træffes beslutning om en behersket og afpasset prisforhøjelse for de enkelte produkter på en sådan måde, at alle Fællesskabets regioner tilsikres en afbalanceret udvikling;

— at sørge for, at Fællesskabets interventioner finder sted på grundlag af flerårige produktionsmålsætninger, og at produktkvaliteten fremmes;

— at foretage differentierede prisforhøjelser på en sådan måde, at der skabes et prishierarki, som fremmer produktionen inden for underskudsområder og bremser overskudsproduktioner;

— at indføre direkte støtte til de små bedrifter i Fællesskabets fattigste og mest inflationsplagede regioner, hvor der på grund af produktionsstrukturerne ikke kan opnås rimelige indtægter.

1.7.1. Der bør opstilles et program for udnyttelse af landbrugsjord til fremstilling af vedvarende råstoffer og bioenergi. Kommissionen bør undersøge, om EUGFL bør yde tilskud til dækning af den stadig eksisterende omkostningsforskel i forhold til de nu anvendte råstoffer, i hvilken forbindelse man også skal være opmærksom på det langsigtede behov for fuld udnyttelse af de eksisterende ressourcer.

1.7.2. Kommissionen bør undersøge, om det bl. a. ikke skulle kunne lykkes at få nedbragt produktionen ved at lade en del af jorden ligge brak, idet man dog også bør undersøge muligheden for beplantning med skov.

1.7.3. Det bør endvidere undersøges, om der midlertidigt kan ydes direkte indkomststøtte til producenter, som i særlig grad påvirkes af foranstaltningerne til begrænsning af strukturelt betingede overskud.

1.8. Iværksættes samtlige Kommissionens forslag — herunder de ikke-landbrugsmæssige foranstaltninger — bliver det under alle omstændigheder nødvendigt at forhøje EF's egne indtægter. Udvalget henviser til Udvalgets udtalelse af 26. oktober 1983 om EF's fremtidige finansiering (1). EF's egne indtægter bør i højere grad gå til gennemførelse af tilpasningsforanstaltninger i de forskellige regioner samt til de virksomheder og områder, som er særlig berørte.

1.9. Samtidig bør der gennemføres en fælles økonomisk politik og en fælles valutapolitik, således at de stedse forekommende valutaudsving elimineres, og således at beskæftigelsessituationen i EF samtidig forbedres.

2. **Bemærkninger til de enkelte produkter**

Udvalget har allerede udtalt sig om en række forslag, som er blevet fremlagt af Kommissionen på grundlag af basisdokument (KOM(83) 500 endel., og som omhandler adskillige landbrugsprodukter. Der bør tages hensyn til Udvalgets udtalelser om de forskellige forslag. Nedenstående bemærkninger er begrænset til de forordninger, som findes i dokument KOM(84) 20 endel.

2.1. *Korn*

For at kunne stabilisere markedet for brødkorn er det nødvendigt at yde en til omkostningerne tilpasset overgangsgodtgørelse for hvede og brødrug samt at bibeholde interventionen for brødhvede ved indgangen til det nye produktionsår.

2.2. *Ris*

Kommissionen kobler opjusteringen af interventionsprisen sammen med en mærkbar nedsættelse af tærskelprisen og indførelse af en ny klassifikation.

Kommissionens holdning vil være til fordel for de tredjelandeeksportører, som fortsætter med at udbygge deres dominerende stilling på en stor del af EF's marked.

Udvalget anmoder derfor om:

a) at EF-præferencen gennemføres i praksis;

b) at garantiprisniveauet bringes i bedre overensstemmelse med produktionsomkostningerne;

c) at der tilvejebringes større gennemsigtighed i procedurerne til fastlæggelse af importafgifter og restitution.

(1) EFT nr. C 358 af 31. 12. 1983, s. 35.

2.3. *Mælk og mejeriprodukter*

Ændringen i forholdet mellem fedtstof og protein fra 55:45 til 50:50 vil næppe øge smørsalget som Kommissionen forventer. Den grundlæggende tanke om at øge anvendelsen af protein fortjener støtte. Smørprisen bør dog ikke sænkes generelt, og prisen på proteinholdige bestanddele bør ikke forhøjes så meget som Kommissionen foreslår. Dette gælder navnlig, fordi en prissænkning for smør ingenlunde fører til besparelser, som svarer til den udgiftsforøgelse, som må ventes for skummetmælkspulver, endsige til indkomsttabene hos producenterne. Afdelingen går ind for, at forbrugerstøtten til smør opretholdes i visse lande, og foreslår at lade den gå til de mest ugunstigt stillede forbrugere.

2.4. *Olieholdige frø*

Også prisforhøjelserne på olieholdige frø bør behandles ensartet inden for rammerne af en fælles politik for fedtstoffer. Udvalget går derfor ind for en ensartet forhøjelse af indikativ prisen med 2,5 % for raps, solsikkefrø, olivenolie og andre olieholdige frø. 11 Udvalget støtter bestræbelserne på at forbedre EF's forsyning med protein til foderbrug. Foderprotein er et affaldsprodukt fra forarbejdningen af de fleste olieholdige frø.

Udvalget påpeger atter, at EF kun er 25 % selvforsynende med olie og proteinholdige planter. Den producerede raps og de producerede solsikkefrø har hidtil kunnet afsættes uden problemer ved hjælp af støtte. De udgjorde et alternativ til de produkter, som der var overskud af. EF bør oplyse om, hvilke produkter landbrugerne bør gå over til, da bestemmelserne om garantimængder for korn, mælk og sukker udelukker disse alternativer. Udvalget anmoder derfor Rådet om at undersøge, om det er rimeligt at fastsætte bestemmelser om garantimængder for raps og solsikkefrø.

Kommissionen meddeler, at den vil sænke priserne ved at bibeholde tilskuddene til OO-sorter (sorter med lavt indhold af gluccosinolat og eurucasyre), samtidig med at interventionspriserne for andre rapssorter nedsættes. Efter Udvalgets opfattelse vil en sådan foranstaltning være forhastet. Produktionen af OO-sorter er yderst beskeden; der findes kun ganske ringe mængder såsæd. Hertil kommer, at producenterne allerede har sået til 84-høsten. Desuden er det nødvendigt at indføre dels egnede undersøgelsesmetoder til fastlæggelse af gluccosinolatindholdet og dels alment gældende kvalitetsnormer, inden man foretager sådanne nedsættelser af interventionsprisen. Endelig understreger Udvalget betydningen af at forske i, hvordan man kan afhjælpe de mangler, der begrænser anvendelsen af rapsolie og rapskager.

2.5. *Fårekød*

Ved at sammenlægge område II og III sker der alt i alt en forringelse af den præmie pr. moderfår, som tilkommer fåreavlere i område III. Det betyder, at lande med forskellige strukturer og forskellige markedsforhold behandles uens. Præmien, der var tænkt som en indkomstudligning, vil dermed ikke mere fungere som sådan.

Udvalget godkender Kommissionens forslag om kun at udbetale moderfårspræmie, dersom fåreavleren har mindst 10 får, og at standardisere ansøgningsprocedurerne i EF. Udvalget går ind for, at præmierne udbetales snarest muligt efter produktionsårets afslutning. Der udtrykkes tilfredshed med forslaget om mindstepræmier; det må imidlertid garanteres, at reglerne ikke kan omgås.

Det bør undersøges, om det er rimeligt at begrænse den variable slagtepræmie i Det forenede Kongerige til 25 % af det vejledende niveau. En sådan begrænsning vil medføre store indkomsttab for de berørte producenter.

2.6. *Oksekød*

Udvalget finder det ikke tilrådeligt at ophæve den variable præmie til slagtning i Det forenede Kongerige og i stedet indføre de generelle interventionsbestemmelser. Ophæves præmien, vil forbrugerprisen på oksekød stige, hvilket vil få forbruget til at falde, ligesom der vil opstå interventionsomkostninger, som vil blive højere end de hidtidige udgifter til ordningen for oksekød i Det forenede Kongerige.

2.7. *Svinekød*

Udvalget afviser Kommissionens forslag om at begrænse interventionsordningen for svinekød til at gælde den private oplagring. Muligheden for opkøb via interventionsorganer må også opretholdes.

De midler, som har været til rådighed for markedsordningen for svinekød, har hidtil ikke været tilstrækkelige til at nå op på den fastsatte basispris på markedet. Desto vigtigere er det derfor i det mindste

at kunne afbøde kraftige prisfald eller at kunne dæmpe dem i katastrofale situationer ved hjælp af interventionsordningen.

3. **Afsluttende bemærkninger til samtlige Kommissionens seneste forslag vedrørende landbrugssektoren**

3.1. Kommissionen understreger, at der består en snæver sammenhæng mellem landbrugsforslagene og de forskellige forslag om reform af landbruget, som er forelagt tidligere.

Tilsvarende skal også Udvalgets udtalelser om de forskellige forslag til reform af landbruget og den foreliggende udtalelse om landbrugsprisforslagene betragtes under ét.

Hvad specielt angår EF's middelhavsregioner, skal Udvalget desuden understrege nødvendigheden af, at der også tages hensyn til de integrerede middelhavsprogrammer, som Udvalget principgodkendte i november 1983 ([1]), og som det snarest agter at tage op til mere indgående behandling.

Efter Udvalgets opfattelse bør Rådet træffe en samlet afgørelse om alle disse forskellige forslag under ét (reform, landbrugspriser, integrerede middelhavsprogrammer) inden den 31. marts 1984.

3.2. Udvalget konstaterer, at landbrugets situation, herunder dets økonomiske og monetære rammevilkår, har ændret sig, siden Rom-traktatens artikler om landbrug blev udarbejdet og siden Stresa-konferencen: på den ene side har EF bevæget sig fra en situation, hvor 6 medlemsstater ikke var selvforsynende, henimod en situation, der karakteriseres ved en selvforsyningsgrad for de vigtigste basislandbrugsprodukter på 100 % eller derover; på den anden side har den fælles landbrugspolitik taget skade af, at den økonomiske og monetære politik ikke er blevet harmoniseret, omend traktaten oprindelig foreskrev dette.

3.3. Under den aktuelle debat om en reform af den fælles landbrugspolitik må man ikke glemme, hvorfor der egentlig er blevet indført fælles markedsordninger for landbruget: store variationer i mængden af producerede varer og sæsonbestemte leverancer; store prisudsving; et betydeligt antal beslutningscentre (landbrugere, oplagrings-, forarbejdnings- og afsætningsorganer og -foretagender); meget forskellige produktionsvilkår i verden; manglende orden på verdensmarkederne osv. Man må ejheller glemme, at samtlige verdens lande på den ene eller anden måde er nødt til at støtte deres landbrugere i nogenlunde samme omfang som EF.

3.4. De fælles markedsordninger har gradvis ført til en modernisering af driftsmetoderne, en vis specialisering af landbrugsbedrifterne samt en klar styring af investeringerne og de agro-industrielle strategier. Disse forskellige faktorer har haft en indvirkning på beskæftigelsen og økonomien i EF's regioner.

3.5. Der bør tilstræbes ligevægt mellem udbud og efterspørgsel. Der er forskellige måder, hvorpå der kan rettes op på den nuværende skævhed på markederne for visse landbrugsprodukter. Man kan ændre forsyningsvilkårene, stimulere efterspørgslen (afsætning, forskning og rådgivning, udvidelse af eksportmarkederne), nedsætte priserne, indføre en form for medansvar blandt landbrugere eller fremme produktionen af alternative produkter, som der for øjeblikket er mangel på. Udvalget fremsætter forslag og kommentarer til hvert enkelt af disse spørgsmål; men uanset hvilken afgørelse man i sidste instans måtte nå frem til, er det nødvendigt at holde fast ved, at der er visse grænser for, hvor stort et offer EF's landbrugere kan bære.

3.6. I forbindelse med de fælles markedsordninger bør der tages nøje hensyn til de aktuelle og potentielle afsætningsmuligheder, Eksempelvis kan en produktionssektor, som ingen afsætningsmuligheder har for øjeblikket, blive en lovende sektor fremover, hvis der træffes målrettede, handelsmæssige foranstaltninger. En produktion må ikke blokeres definitivt, hvis afsætningsvanskelighederne hovedsagelig skyldes midlertidige økonomiske og monetære vanskeligheder eller blokeringer af politisk karakter.

3.7. Den fælles landbrugspolitik bør bidrage til at lede EF's produktion i retning af produkter og kvaliteter, som er tilpasset udviklingen på de forskellige markeder samt industriens, handelens og forbrugernes behov.

3.8. Et vist antal produktionssektorer berøres af Kommissionens forslag og Udvalgets udtalelse (korn, mejeriprodukter osv.). I forbindelse med den fælles landbrugspolitik bør EF efter Udvalgets mening dog ikke forsømme udviklingen af sektorer,

([1]) EFT nr. C 23 af 30. 1. 1983, s. 52.

hvis produktion er relativ beskeden, men som har en ikke uvæsentlig betydning for økonomien, landbrugsbefolkningen og landskabets bevarelse (haveplanter, honning, nøddeolie).

3.9. Den interne debat om en reform af den fælles landbrugspolitik må ikke medføre, at EF's kapacitet og konkurrenceevne på verdensmarkederne for landbrugsprodukter og levnedsmidler svækkes.

3.10. De voksende overskud af visse vigtige produkter, tillige med opbrugningen af EF's egne indtægter, gør det nødvendigt at ændre den fælles landbrugspolitik. Man bør i den forbindelse gå fleksibelt og gradvis til værks for at sætte erhvervslivet i stand til at foretage de nødvendige tilpasninger og for at undgå sociale og økonomiske omvæltninger.

3.11. EF's særlig akutte budgetmæssige problemer vedrører alle. Under disse omstændigheder tilstræber Kommissionen budgetbesparelser for at gøre det muligt at forvalte den fælles landbrugspolitik med de midler, der for øjeblikket er til rådighed. Det ville imidlertid være paradoksalt, om sådanne foranstaltninger, der er tilpasset øjeblikkets finansielle situation, skulle tjene som generel politisk bevæggrund til at foretage en gennemgribende reform af den fælles landbrugspolitik, hvor bl.a. tvingende faktorer, som Udvalget har søgt at fremdrage, tabes helt af syne.

Bruxelles, den 1. marts 1984.

François CEYRAC

Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg

BILAG

til Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse

BILAG 1

Afstemning

Afstemningen om udtalelsen som helhed fandt sted ved navneangivelse. Følgende medlemmer, tilstedeværende eller repræsenterede, stemte for udtalelsen:

Amato, Beretta, Berns, Binnenbruck, Bornard, Briganti, de Caffarelli, Campbel, Cavazzuti, Colle, Cremer, Dassis, de Bruyn, d'Elia, della Croce, de Tavernier, Drago, Emo Capodilista, Engelen-Kefer, Etty, Flum, Fortuyn, Fuller, Glesener, Gredal, van Greunsven, Hadjivassiliou, Kamizolas, Kirschen, Kitsios, Laur, Law, Lojewski, Löw, Marvier, Masucci, Meraviglia, Mols Sørensen, Morselli, Mourgues, Muhr, Nielsen Bent, Nieslen Preben, Nierhaus, de Normann, Ognibene, Pfeiffer, Poeton, Quigley, Raftopoulos, Ramaekers, Rangoni-Machiavelli, van Rens, Rouzier, Schnieders, Schoepges, Schwarz, Sir George Sharp, Spachos, Storie-Pugh, Strauss, Swift, Tamlin, Vasseur, Ventejol, Vercellino, Wick, Williams, Yverneau, Zinkin.

Følgende tilstedeværende eller repræsenterede medlemmer stemte imod udtalelsen:

Arena, Bagliano, Boddy, Breitenstein, Dracos, Goris, Hammond, Hilkens, Jarvis, Jaschick, Jenkins, Kelly, Kenna, Masprone, Milne, Paggi, Rainero, Regaldo, Smith A. R., Storm Hansen, Strobel.

Følgende tilstedeværende eller repræsenterede medlemmer undlod at stemme:

Bonety, Bordes-Pages, Broicher, Carroll, Curlis, de Bievre, Hemmer, Laughrey, Margot, Noordwal, Pearson, Pronk, Querleux, Roseingrave, Soulat, Staratzke, van Melckenbeke, Wagner, de Wit.

BILAG 2

A. **Forkastede ændringsforslag**

Følgende ændringsforslag, til forslaget til ØSU's udtalelse som var indgivet i overensstemmelse med forretningsordenen, blev forkastet under forhandlingerne:

Pkt. 1.7.

Efter første punktum indføjes følgende:

»Betragtet under ét og set i sammenhæng med en række foranstaltninger til begrænsning af landbrugsudgifterne, som EF-Kommissionen allerede har truffet, indebærer Kommissionens forslag vedrørende tilpasningen af landbrugspriserne og de positive monetære udligningsbeløb samt begrænsningen af produktionen en for vidtgående trussel mod EF-landbrugets eksistensmuligheder«.

Sidste afsnit i pkt. 1.7. affattes således:

»Et indkomsttab i den størrelsesorden, som Kommissionen nu kræver, kan ikke accepteres af landbruget. Den nødvendige tilpasning af den fælles landbrugspolitik med sigte på en løsning af de aktuelle problemer må foretages gradvis.«.

Afstemningsresultat

24 stemte for, 61 stemte imod, 11 undlod at stemme.

»Pkt. 2.1.

Udgår«.

Afstemningsresultat

35 stemte for, 40 stemte imod, 23 undlod at stemme.

»Pkt. 2.2.

Udgår«.

Afstemningsresultat

37 stemte for, 45 stemte imod, 21 undlod at stemme.

»Pkt. 2.3.

Sidste punktum udgår«.

Afstemningsresultat

38 stemte for, 56 stemte imod, 11 undlod at stemme.

B. **Følgende passager i forslaget til ØSU's udtalelse udgik efter vedtagelsen af ændringsforslag under forhandlingerne**

»Pkt. 1.4., første punktum:

Tager man udgangspunkt i det af Kommissionens valgte indkomstindeks, har indkomstsituationen inden for landbruget ikke forbedret sig i løbet af de seneste år.«.

Afstemningsresultat

35 stemte for, 23 stemte imod, 6 undlod at stemme.

»Pkt. 1.6.

især når man betænker den nuværende forskel mellem landbrugernes indkomster og den øvrige befolknings gennemsnitsindkomst — en indkomstforskel der ovenikøbet er særlig udtalt i visse regioner — vil det efter Udvalgets mening skabe alvorlige vanskeligheder, hvis man påfører landbrugerne et så stort indkomsttab på baggrund af den aktuelle økonomiske situation i EF.«.

Afstemningsresultat

41 stemte for, 32 stemte imod, 15 undlod at stemme.

»Pkt. 1.8.

Alternativ A (vedtaget af Landbrugsafdelingen med 20 stemmer for, 19 imod, mens 3 undlod at stemme)

De af Kommissionen foreslåede gennemsnitlige prisforhøjelser bør godkendes. Med disse forslag og med de andre reformer, som Kommissionen foreslår, vil udgifterne til den fælles landbrugspolitik i årene 1983-84-85 under alle omstændigheder stige næsten dobbelt så hurtigt som EF's egne indtægter, til trods for at der hersker enighed om, at udgifterne ikke bør stige så meget som indtægterne.

Alternativ B

Ifølge de tal, der er angivet i Kommissionens dokument KOM(84) 20 endel., bilag 5, vil udgifterne til den fælles landbrugspolitik i 1984 og i årene derefter ikke stige så meget som indtægterne.«.

Afstemningsresultat

55 stemte for, 35 stemte imod, 7 undlod at stemme.

»2.4. Sukker

Omkostningerne for EUGFL ved sukkermarkedsordningen er relativt små — når der ses bort fra det sukker, som importeres fra Lomé-landene af ikke-markedsmæssige grunde. For så vidt er det rimeligt på baggrund af de øgede produktionsomkostninger at hæve priserne mere end 1 %.«.

Afstemningsresultat

58 stemte for, 28 stemte imod, 12 undlod at stemme.

»Pkt. 2.5. Olieholdige frø — første afsnit:

Udvalget rejser spørgsmålet, om det ikke ville være bedre at mindske forskellen mellem priserne på olivenolie og på den konkurrerende frøolie ved at fastsætte et prisforhold på 2:1. Men for virkelig at få effekt, må forholdet være 1,6:1, og ordningen indføres øjeblikkeligt. Hvad angår de nødvendige kontrolforanstaltninger, som skal skærpes, må omkostningerne ikke pålægges producentorganisationerne; ligeledes må forbrugerstøtten fremdeles bæres af EUGFL.«.

Afstemningsresultat

56 stemte for, 42 stemte imod, 4 undlod at stemme.